

godt, tror jeg ikke, at Landmændene ville være uenige med mig i, at Vanstælgigheden ved at opnaa en blot taalelig Pris derfor har været ikke ringe. Min Mening var da i ethvert Tilfælde den, at man ved at hindre eller dog vanstælgiggøre Majsens stærke Indtrængning noget skulde opnaa, ikke blot fiffale Fordele for Statskassen gennem Brøndeningsafgiften, men tilligemed en Fordel for Landbrugerne i Afsetningen af deres Korn. Jeg ved meget godt, at Udtalelserne her, hvor disse Forslag have været fremme, ere gaaede i den Retning, at det vilde være til stor Skade for Landbruget. Det er muligt, at de Herrer have Ret, og at jeg har Urret; men jeg paastaar kun, at Grunden til mit Forslag ingenlunde var at genere Landbruget, jeg foreslog netop Tolden paa Majs, fordi jeg troede, at det vilde være til Fordel for det. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at denne Indførsel af Majs havde faaet ganske overordentlige Dimensioner. Det ærede Medlem har Ret deri; det Aar, for hvilket der forelaa en Oversigt for det ærede Medlem, nemlig i 1890, var Overstudsindførslen af Majs ca. 250 Mill. Pund, jeg tror, det ærede Medlem angav det til 262 Mill. Pund. Men naar man saa tager Opgørelsen i Statistisk Tabelværk for 1891, som lige er kommet fra Trykkeriet eller Bogbinderiet i Dag, vil man se til sin store Forundring — i alt Fald var det til stor Forundring for mig — at den samlede Indførsel af Majs i dette Aar, 1891, er angivet at være 829,000 Pund — ganske vist et overordentlig stort Spring fra halvtredje Hundrede Mill. Pund og saa ned til 829,000. Jeg antager imidlertid, at Forklaringen paa dette Særsyn er ikke blot, at Trangen til fremmede Foderstoffer er meget afvækslende, efter som vor egen Høst falder ud, men jeg tror, at en Grund dertil nødvendigvis ogsaa maa være den, at der har ligget store Beholdninger her i Landet fra 1890 til 1891. Naar jeg altsaa nævnde, at Statistisk Tabelværk giver det meget store Tal for 1890 og det meget lille for 1891, gør jeg det kun som Bevis for, hvor stærke Svingninger Indførslen og Forbruget af Majs her i Landet er underkastet; den retter sig væsentlig efter Landets egen Høst og efter Priserne paa vort eget Korn. Naar jeg endelig har Ret til Ordet, vil jeg gøre opmærksom paa, at naar det ærede Medlem som Bevis paa den jydsk Landmandsforamlings Selvfornægtelse nævnte, at et Forslag om at støtte en Proposition om Told paa Mælk, af hvilket der jo indføres ganske betydelige Masser — saa vidt jeg hukker mellem 3 og 4 Mill. Pund om Aaret — ikke havde faaet en eneste Stemme

eller kun een Stemme for sig, tror jeg, at det ærede Medlem let kunde have fundet et bedre Bevis, thi jeg gad egentlig nok vide, hvilken Interesse jydsk Landmænd skulde have i at hindre svensk Mælk fra at komme til Njøbenhavn.

Judenrigsministeren (Singerslev):

Jeg har en Restance af Berigtige over for det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), der forespurgte, hvorfor der ikke var dannet en særlig Havnebestyrelse for Esbjerg Havn. Det ærede Medlem ønskede, at der skulde være en særlig Havnebestyrelse ved Esbjerg Havn, fordi der findes en saadan for Statshavnen i Helsingør og Statshavnen i Frederikshavn, og det ærede Medlem mente, at Esbjerg By havde Krav paa at blive Lodtagende i en saadan Bestyrelse. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg kender ikke Esbjerg By i den Betydning, og jeg kender heller ikke Esbjerg Kommune. Jeg kender den ikke i Betydning af Købstad, og jeg kender den ikke i Betydning af Handelsplads, og heller ikke i Retning af Kommune kender jeg den. Jeg kender kun Esbjerg som Led i en Kommune, der forestaas af et Sogneraad, hvis Pladser væsentlig besættes af Landdistriktet. Det forekommer mig allerede at være en væsentlig Hindring for at ordne Forholdene i Esbjerg paa samme Maade som andesteds; jeg tror, jeg har nævnt det før over for det ærede Medlem, og jeg gentager det, at det forekommer mig, at man maa erkende, at et Sogneraad for et Landdistrikt dog maaske ikke er saa egnet til Lodtager i en Havnebestyrelse, som Byraadene i de Byer, hvor der er Tale om Statshavne.

Det ærede Medlem for Præsts Amts 2den Valgkreds (H. A. Jensen) ønskede Forhøjelse af Bidragene til Skytteforeningerne. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvad jeg ogsaa tidligere har udtalt her, at saaledes som Forholdet og Stillingen er, tror jeg ikke, at der er nogen Grund til at gaa til en Forhøjelse af dette Bidrag. Saa længe der ikke er større Enighed i Skytteforeningernes Verden, end der nu er, tror jeg, det vil være rigtigst at blive ved status quo. Denne Anskuelse har jeg tidligere vedkendt mig, og jeg tror nok, at det er det rette bestemt at holde fast ved den. For øvrigt interesserede det mig at høre det ærede Medlem betegne Skytteforeningerne som en Forskole for Hæren, thi for nogle Aar siden, da jeg vovede at bruge dette Udtryk over for Finansudvalgets Ordfører, blev man meget fornærmet derover,